

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentset versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1071/2009,
21. oktoober 2009,
millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ
(EMPs kohaldatav tekst)
(ELT L 300, 14.11.2009, lk 51)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Komisjoni määrus (EL) nr 613/2012, 9. juuli 2012	L 178	6	10.7.2012
► <u>M2</u>	Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013, 13. mai 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M3</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/1055, 15. juuli 2020	L 249	17	31.7.2020

▼B**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ)
nr 1071/2009,****21. oktoober 2009,****millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal
tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu
direktiiv 96/26/EÜ****(EMPs kohaldatav tekst)**

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

*Artikkel 1***Sisu ja reguleerimisala**

1. Käesoleva määrusega reguleeritakse autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist ja sellel tegevusalal tegutsemist.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse kõikide ühenduses asuvate ettevõtjate suhtes, kes tegutsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal. Samuti kohaldatakse seda ettevõtjate suhtes, kes kavatsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema asuda. Viitamine autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevatele ettevõtjatele hõlmab vajaduse korral viitamist sellel tegevusalal tegutseda kavatsevatele ettevõtjatele.
3. Asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud piirkondade puhul võivad asjakohased liikmesriigid kohandada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimusi, kui kogu tegevuse nendes piirkondades sooritavad ettevõtjad, kelle asukoht on kõnealustes piirkonnades.
4. Erandina lõikest 2 ja kui siseriiklikes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, ei kohaldata käesolevat määrust:

▼M3

- a) kaupade autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni, ning kes tegelevad ainult riigisiseste vedudega oma asukohaliikmesriigis;
- aa) kaupade autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 2,5 tonni;
- b) ettevõtjate suhtes, kes osutavad sõitjate autoveo teenuseid ainult mitteäriilisel eesmärgil või kelle põhitegevus ei ole sõitjate autovedu;

▼B

- c) autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid, mille suurim lubatud kiirus ei ületa 40 km/h.

▼M3

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel tuleb autovedu, mis ei toimu rendi või tasu eest või omal kulul ning mille eest ei saada otseselt ega kaudset tasu ja mis ei too otseselt ega kaudselt kaasa tulu sõidukijuhile või teistele isikutele ning mis ei ole seotud kutsetegevusega, käsitada üksnes mitteärilisel eesmärgil tehtava veona.

▼B

5. Liikmesriigid võivad vabastada käesoleva määruse kõigi või mõnede sätete kohaldamisest üksnes need autoveo-ettevõtjad, kes tegelevad ainult siseriiklike vedudega, mille mõju transporditurule on tähtsusetu järgmiste asjaolude tõttu:

- a) veetava kauba laad või
- b) läbitava vahemaa lühidus.

*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kaupade autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest mootorsõidukiga või autorongiga;
2. „sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad sõitjateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks sõitja või veokorraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht;
3. „autoveo-ettevõtja tegevusala” – sõitjate autoveo-ettevõtja või kaupade autoveo-ettevõtja tegevus;
4. „ettevõtja” – füüsiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik ühendus või iseseisva õigusvõimeta isikute rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv asutus, kes tegeleb sõitjate veoga, või mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes tegeleb kaupade veoga ärilisel eesmärgil;
5. „veokorraldaja” – ettevõtja poolt tööle võetud füüsiline isik, või juhul, kui ettevõtja on füüsiline isik, siis nimetatud isik või, kui see on ette nähtud, tema poolt lepinguga määratud mõni muu füüsiline isik, kes juhib tegelikult ja pidevalt kõnealuse ettevõtja veotegevust;
6. „autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba” – haldusotsus, millega lubatakse käesolevas määruses sätestatud tingimustele vastaval ettevõtjal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal;

▼B

7. „pädev asutus” – teatava liikmesriigi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil pädev asutus, kes autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa andmise eesmärgil kontrollib, kas ettevõtja vastab käesolevas määruses sätestatud tingimustele, ning kellel on volitus anda, peatada või tühistada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba;
8. „asukohaliikmesriik” – liikmesriik, milles on ettevõtja asukoht, olenemata sellest, kas selle veokorraldaja pärineb mõnest muust riigist.

*Artikkel 3***Nõuded autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks**

1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevad ettevõtjad:
 - a) toimivad liikmesriigis stabiilselt ja tõhusalt;
 - b) on hea mainega;
 - c) on asjakohase finantssuutlikkusega ja
 - d) on nõutava ametialase pädevusega.

▼M3

▼B*Artikkel 4***Veokorraldaja**

1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsev ettevõtja nimetab vähemalt ühe füüsilise isiku, veokorraldaja, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud nõuetele ning järgmistele tingimustele:
 - a) ta juhib tegelikult ja pidevalt ettevõtja veotegevust;
 - b) ta on ettevõtjaga tegelikult seotud, nt on selle töötaja, direktor, omanik või aktsionär, või juhib seda, või kui ettevõtja on füüsiline isik, on nimetatud isik, ning
 - c) tema elukoht on ühenduses.
2. Kui ettevõtja ei vasta artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud ametialase pädevuse tingimustele, võib pädev asutus lubada tal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal, kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt veokorraldajat ametisse nimetatud ei ole, järgmistel tingimustel:
 - a) ettevõtja nimetab ametisse ühenduses elava füüsilise isiku, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud tingimustele ning kellele on lepinguga antud pädevus täita veokorraldaja ülesandeid ettevõtja nimel;

▼B

- b) ettevõtjat ja punktis a osutatud isikut siduvas lepingus on täpsustatud ülesanded, mida asjaomane isik peab tõhusalt ja püsivalt täitma ning märgitud tema vastutus veokorraldajana. Täpsustatavad ülesanded hõlmavad sõidukite korrashoiu ja hoolduse korraldust, veolepingute ja -dokumentide kontrollimist, raamatupidamise põhiarvestust, juhtide tööle määramist ja sõidukite kasutussevõtmist ning ohutusmenetluste kontrollimist;
- c) punktis a osutatud isik võib veokorraldajana tegutsedes juhtida kuni nelja erineva ettevõtja vedusid, mida teostavad ühtekokku maksimaalselt 50 sõidukit. Liikmesriigid võivad otsustada vähendada nende ettevõtjate arvu ja/või nende sõidukite koguarvu, kelle või mille vedusid nimetatud isik juhib, ning
- d) punktis a osutatud isik sooritab täpsustatud ülesandeid üksnes ettevõtja huvides ning sõltumatult mis tahes ettevõtja(te)st, kelle heaks tema ettevõtja vedusid teostab.
3. Liikmesriik võib otsustada, et lõike 1 kohaselt ametisse nimetatud veokorraldajat ei või ühtlasi lõike 2 kohaselt ametisse nimetada, või võib ta ametisse nimetada üksnes väiksema arvu ettevõtjate või sõidukite osas, kui on osutatud lõike 2 punktis c.
4. Ettevõtja teatab pädevale asutusele ametisse nimetatud veokorraldaja(te)st.

II PEATÜKK

ARTIKLIS 3 SÄTESTATUD NÕUETE TÄITMISEKS VAJALIKUD TINGIMUSED

▼M3*Artikkel 5***Asukohanõuet käsitlevad tingimused**

1. Artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud nõuete täitmiseks peab ettevõtja asukohaliikmesriigis:
- a) omama ruume, kus tal on võimalik pääseda juurde oma põhiliste äridokumentide kas elektroonilisel või muul kujul originaalidele – eelkõige tema veolepingud, ettevõtja käsutuses olevate sõidukitega seonduvad dokumendid, raamatupidamisdokumendid, personalijuhtimisega seotud dokumendid, töölepingud, sotsiaalkindlustuse dokumendid, juhtide lähetamise andmeid sisaldavad dokumendid, sõiduka puhkeaja kohta andmeid sisaldavad dokumendid ning kõik muud dokumendid, millele pädev asutus peab juurde pääsema, et kontrollida käesoleva määrusega ette nähtud tingimuste täitmist;

▼M3

- b) korraldama oma sõidukipargi tegevust selliselt, et oleks tagatud ettevõtja käsutuses olevate rahvusvahelisteks vedudeks kasutatavate sõidukite tagasipöördumine ühte selles liikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul alates sealt lahkumisest;
- c) olema kantud kõnealuse liikmesriigi äriregistrisse või samalaadsesse registrisse, kui seda nõutakse riigisisestes õigusaktides;
- d) olema tulumaksukohustuslane ning tal peab olema käibemaksukohustuslase kehtiv registreerimisnumber, kui seda nõutakse riigisisestes õigusaktides;
- e) omama pärast loa saamist oma käsutuses üht või mitut sõidukit, mis on immatrikuleeritud või suunatud ringlusse ja millele on antud kasutamisluba kooskõlas vastava liikmesriigi õigusaktidega, hoolimata sellest, kas need sõidukid kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järelmaksu- või rendi- või liisinglepingu alusel;
- f) juhtima tegelikult ja pidevalt oma haldus- ja äritegevust asjakohase varustuse ja vahenditega sisustatud punktis a osutatud ruumides, mis asuvad selles liikmesriigis ning korraldada tegelikult ja pidevalt oma vedusid, kasutades punktis g osutatud sõidukeid ning selles liikmesriigis paiknevat asjakohast tehnilist varustust;
- g) omama oma pidevas käsutuses sõidukeid, mis vastavad punktis e sätestatud tingimustele, ja juhte, kelle tavaline tugipunkt on selles liikmesriigis paiknevas tegevuskohas, ning nende arv on mõlemal juhul proportsionaalne ettevõtja poolt tehtavate vedude mahuga.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele võivad liikmesriigid nõuda, et ettevõtjal oleks asukohaliikmesriigis:

- a) ettevõtja tegevuse mahuga proportsionaalne ja nõuetekohase ettevalmistusega halduspersonal ettevõtja ruumides või veokorraldaja, kes on tavalisel tööajal kättesaadav;
- b) ettevõtja tegevuse mahuga proportsionaalne tegevuseks vajalik taristu, mis ei ole lõike 1 punktis f osutatud tehniline varustus, sealhulgas kontor, mis on tavalisel tööajal avatud.

▼B*Artikkel 6***Hea maine nõuet käsitlevad tingimused**

1. Liikmesriigid määratlevad vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tingimused, millele ettevõtja ja veokorraldaja peavad vastama käesoleva määruse artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud hea maine nõude täitmiseks.

▼ M3

Kui liikmesriik otsustab, kas ettevõtja vastab nimetatud tingimusele, võtab ta arvesse ettevõtja, tema veokorraldajate, tegevdirektori ja liikmesriigi poolt määratavate asjakohaste isikute tegevust. Kui käesolevas artiklis viidatakse süüdimõistmisele, karistusele või rikkumisele, hõlmab see ettevõtja enda, tema veokorraldajate, tegevdirektori ja liikmesriigi poolt määratud asjakohaste isikute süüdimõistmist, karistusi või rikkumisi.

▼ B

Esimeses lõigus osutatud tingimused sisaldavad vähemalt järgmist:

a) puudub tõsine põhjus, mis seaks kahtluse alla veokorraldaja või autoveo-ettevõtja hea maine, nt kui nimetatud isikud on süüdi mõistetud või neile on karistusi määratud kehtivate riiklike eeskirjade raske rikkumise eest järgmistes valdkondades:

i) äriõigus;

ii) pankrotiõigus;

iii) kõnealusel ametialal kohaldatavad palga- ja töötingimused;

iv) liiklus;

v) ametialane vastutus;

vi) inim- või narkokaubandus; ► **M3** ————— ◀

▼ M3

vii) maksuõigus, ning

▼ B

b) veokorraldajat või autoveo-ettevõtjat ei ole ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud ja talle ei ole määratud karistusi selliste ühenduse eeskirjade raskete rikkumiste eest, mis puudutavad eelkõige:

i) juhtide juhtimis- ja puhkeaga, tööaega ja sõidumeerikute paigaldamist ning kasutamist,

ii) rahvusvahelises liikluses kasutatavate kommertsveokite suurimat kaalu ja suurimaid mõõtmeid,

iii) juhtide alus- ja jätkuõpet,

iv) kommertsveokite tehnoseisundit, sealhulgas mootorsõidukite kohustuslikku tehnõilevaatust,

▼ B

- v) juurdepääsu kaupade autoveo rahvusvahelisele turule või vastavalt olukorrale juurdepääsu sõitjate autoveo turule,
- vi) ohtlike kaupade autoveo ohutust,
- vii) kiiruspiirikute paigaldamist teatavat liiki sõidukitesse ja nende kasutamist,
- viii) juhilube,
- ix) tegevusalale lubamist,
- x) loomade vedu,

▼ M3

- xi) töötajate lähetamist autovedude sektoris,
- xii) lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatavat õigust,
- xiii) kabotaažvedu.

2. Lõike 1 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel, kui veokorraldaja või veoettevõtja on ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud raskes kuriteos või talle on määratud karistus IV lisas esitatud liidu normide kõige raskemate rikkumiste eest, viib asukohaliikmesriigi pädev asutus asjakohaselt ja õigeaegselt läbi haldusmenetluse, mis vajaduse korral hõlmab asjaomase ettevõtja valduste kohapealset kontrolli.

Vastavalt olukorrale on veokorraldajal või veoettevõtja muudel seaduslikel esindajatel õigus esitada haldusmenetluse käigus omapoolseid märkusi ja selgitusi.

Haldusmenetluse käigus hindab pädev asutus seda, kas konkreetsete asjaolude tõttu kujutaks hea maine kaotamine endast antud juhul ebaproportsionaalset meedet. Selle hindamise puhul võtab pädev asutus arvesse lõike 1 kolmandas lõigus osutatud riigisiseste ja liidu normide raskete rikkumiste arvu, samuti IV lisas esitatud liidu normide kõige raskemate rikkumiste arvu, mille eest veokorraldaja või veoettevõtja on süüdi mõistetud või talle karistus määratud. Igat sellist järeldust tuleb nõuetekohaselt põhjendada.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine oleks ebaproportsionaalne, otsustab ta, et asjaomase ettevõtja maine on jätkuvalt hea. Sellise otsuse põhjendused kantakse riiklikku registrisse. Selliste otsuste arv märgitakse artikli 26 lõikes 1 osutatud aruandesse.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine ei oleks ebaproportsionaalne, viib süüdimõistmine või karistus hea maine kaotamiseni.

▼M3

2a. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse lõike 1 kolmanda lõigu punktis b osutatud liidu normide raskete rikkumiste kategooriate, liikide ja raskusastmete loetelu, mis lisaks IV lisas esitatud rikkumistele võivad viia hea maine kaotamiseni. Liikmesriigid võtavad nimetatud rikkumisi käsitlevat teavet, sealhulgas teistelt liikmesriikidelt saadud teavet arvesse artikli 12 lõike 1 kohaste kontrollidega seotud prioriteetide seadmisel.

Sel eesmärgil komisjon

- a) kehtestab kõige sagedamini esinevate rikkumiste kategooriad ja liigid;
- b) määratleb rikkumiste raskusastme vastavalt sellele, kui suur on nende poolt surma või tõsiste vigastuste põhjustamise oht ja kui palju need võivad moonutada konkurentsi autoveoturul, sealhulgas halvendada veosektori töötajate töötingimusi;
- c) määrab kindlaks rikkumiste sageduse, mille ületamisel loetakse korduvad rikkumised raskemateks rikkumisteks, võttes arvesse veokorraldaja korraldatud vedudel kasutatavate sõidukite arvu.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

▼B

3. Artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud nõue on täitmata niikaua, kuni võetakse parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid vastavalt asjakohastele siseriiklikele sätetele.

*Artikkel 7***Finantssuutlikkust käsitlevad tingimused****▼M3**

1. Artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud nõude täitmiseks suudab ettevõtja majandusaasta jooksul pidevalt täita oma finantskohustusi. Ettevõtja tõendab audiitori või nõuetekohaselt akrediteeritud isiku poolt kinnitatud raamatupidamise aastaaruandega, et tema käsutuses on igal aastal omakapitali kokku vähemalt

- a) 9 000 eurot esimese kasutatava sõiduki kohta;
- b) 5 000 eurot iga kasutatava lisaõiduki või autorongi kohta, mille lubatud täismass ületab 3,5 tonni, ning
- c) 900 eurot iga kasutatava lisaõiduki või autorongi kohta, mille lubatud täismass ületab 2,5 tonni, kuid ei ületa 3,5 tonni.

▼M3

Kaupade autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevad ettevõtjad, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ületab 2,5 tonni, kuid ei ületa 3,5 tonni, tõendavad audiitori või nõuetekohaselt akrediteeritud isiku poolt kinnitatud raamatupidamise aastaaruannetega, et nende käsutuses on igal aastal omakapitali kokku vähe-malt

- a) 1 800 eurot esimese kasutatava sõiduki kohta, ja
- b) 900 eurot iga kasutatava lisaõiduki kohta.

Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil asukohta omav ettevõtja tõendab, et nende sõidukite puhul on tema käsutuses sama suur omakapitali summa nagu esimeses lõigus osutatud sõidukite puhul. Sellisel juhul teatab asjaomase liikmesriigi pädev asutus sellest komisjonile ning komisjon teeb selle teabe avalikkusele kättesaadavaks.

▼B

Käesoleva määruse kohaldamisel määratakse igal aastal euro väärtus nende liikmesriikide väeringutes, kes ei osale majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis. Kasutatakse oktoobri esimesel tööpäeval kehtivaid *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud kursse. Neid kursse hakatakse kohaldama alates järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

Esimeses lõigus osutatud raamatupidamisrubriike käsitatakse vastavalt neljandale nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiivile 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid ⁽¹⁾.

▼M3

1a. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele võivad liikmesriigid nõuda, et ettevõtjal, veokorraldajal või muul liikmesriikide määratud asjakohasel isikul ei tohi avalik-õiguslike asutuste ees olla muid kui isiklike tasumata võlgu ning et ta ei tohi olla pankrotis või maksejõuetus- või likvideerimismenetluses.

2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus nõustuda või nõuda, et ettevõtja tõendaks oma finantssuutlikkust pädeva asutuse määratud tõendiga, nagu näiteks pangatagatis või kindlustus, sealhulgas kutsealane vastutuskindlustus ühelt või mitmelt pangalt või muult finantsasutuselt, muu hulgas kindlustusandjalt, või muud liiki siduv dokument, millega antakse ettevõtjale solidaartagatis lõikes 1 märgitud summade kohta.

2a. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus ettevõtja registreerimise aasta kinnitamata raamatupidamise aastaaruande puudumisel nõustuda, et ettevõtja tõendab oma finantssuutlikkust tõendiga, nagu näiteks pangatagatis, finantsasutuse väljastatud dokument, millega antakse ettevõtjale juurdepääs krediidile, või muu siduv dokument, mille on määranud pädev asutus ja mis tõendab, et ettevõtja käsutuses on lõikes 1 märgitud summad.

⁽¹⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

▼B

3. Lõikes 1 osutatud raamatupidamise aastaaruanded või lõikes 2 osutatud tagatis, mida kontrollitakse, peavad kuuluma selle liikmesriigi territooriumil asutatud majandusüksusele, kus on luba taotletud, ja mitte mõnes muus liikmesriigis asutatud majandusüksusele.

*Artikkel 8***Ametialase pädevuse nõuet käsitlevad tingimused**

1. Artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud nõude täitmiseks on asjaomasel isikul või asjaomastel isikutel I lisa I osaga ette nähtud ainevaldkondades ettenähtud tase. Selliseid teadmisi tõendatakse kohustusliku kirjaliku eksamiga, millele võib liikmesriigi otsuse korral lisanduda suuline eksam. Eksamid korraldatakse vastavalt I lisa II osale. Sel eesmärgil võivad liikmesriigid kehtestada enne eksameid läbitava väljaõppe nõude.

2. Asjaomased isikud teevad eksami liikmesriigis, kus asub nende alaline elukoht, või selles liikmesriigis, kus nad töötavad.

Alaline elukoht tähendab kohta, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.

Kui isiku tööalased ja isiklikud sidemed on eri kohtades ja ta elab seetõttu järgemööda kahes või enamas liikmesriigis asuvates eri kohtades, loetakse tema alaliseks elukohaks tema isiklike sidemetega seotud kohta, kui ta sinna korrapäraselt tagasi pöördub. Viimast tingimust ei seata, kui isik elab liikmesriigis selleks, et täita kindlaks määratud kestusega ülesannet. Koolis või ülikoolis õppimine ei tähenda alalise elukoha muutust.

3. Ainult teatava liikmesriigi poolt määratletud kriteeriumide kohaselt selleks otstarbeks nõuetekohaselt volitatud asutused ja organid võivad korraldada lõikes 1 osutatud kirjalikke ja suulisi eksameid ja anda nende kohta tunnistusi. Liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et nende poolt volitatud asutused ja organid korraldaksid eksameid tingimustel, mis on kooskõlas I lisaga.

4. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt volitada enda poolt määratletud kriteeriumide põhjal asutusi pakkuma kandidaatidele eksamiks valmistumiseks kõrgekvaliteetset koolitust ning veokorraldajatele jätkuõpet oma teadmiste ajakohastamiseks, kui nad peaksid seda soovima. Sellised liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et kõnealused asutused täidavad igal ajal kriteeriume, mille põhjal neile volitused anti.

▼M3

5. Liikmesriigid võivad toetada jätkuõpet I lisa loetletud ainevaldkondades iga kolme aasta järel, tagamaks et lõikes 1 osutatud isik või isikud on piisavalt kursis oma valdkonnas toimuva arenguga.

▼B

6. Liikmesriigid võivad nõuda, et isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistus, kuid kes ei ole viimase viie aasta jooksul juhtinud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust, peavad läbima täiendõppe, et ajakohastada oma teadmisi seoses I lisa I osas osutatud õigusaktide viimaste arengutega.

7. Isikuid, kes omavad teatavaid samas liikmesriigis välja antud kõrg- või tehnilise hariduse kvalifikatsioonitunnistusi, mille liikmesriigid sel eesmärgil konkreetselt kindlaks määravad ning mis eeldavad teadmisi kõigis I lisa loetletud valdkondades, võivad liikmesriigid vabastada eksamitest valdkondades, mida nimetatud kvalifikatsioonid hõlmavad. Vabastust kohaldatakse üksnes I lisa I osa nende punktide suhtes, mille puhul kvalifikatsioonid hõlmavad kõiki iga punkti pealkirja all loetletud valdkondi.

Liikmesriik võib vabastada teatavatest eksami osadest isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistused, mis kehtivad antud liikmesriigi sise-riiklike vedude puhul.

8. Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada lõikes 3 osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus. Tunnistust ei saa teisele isikule loovutada. Kõnealune tunnistus koostatakse vastavalt II ja III lisa esitatud turvamärgistele ja ametialase pädevuse tunnistuse vormile ning sellel on tunnistuse väljastanud volitatud asutuse või organi pitser.

▼M3

9. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 24a vastu delegeeritud õigusakte I, II ja III lisa muutmiseks, et kohendada neid turumuu- tuste ja tehnika arenguga.

▼B

10. Komisjon julgustab ja hõlbustab koolituse, eksami ja volitamise alaste kogemuste ja teabe vahetust liikmesriikide vahel, sealhulgas mis tahes sellise asutuse kaudu, mille ta võib määrata.

*Artikkel 9***Eksamitest vabastamine**

Liikmesriik võib vabastada artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamist isikud, kes suudavad tõendada, et nad on enne 4. detsembril 2009 eelneva 10 aasta jooksul ühes või mitmes liikmesriigis pidevalt juhtinud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust.

▼M3

Selleks, et anda tegevusluba kaupade autoveo-ettevõtjale, kes kasutab üksnes mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni, võivad liikmesriigid vabastada artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamist isikud, kes suudavad tõendada, et nad on kümne aasta jooksul enne 20. augustit 2020 pidevalt juhtinud sama liiki ettevõtja tegevust.

III PEATÜKK
TEGEVUSLUBA JA JÄRELEVALVE

Artikkel 10

Pädevad asutused

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks määrab iga liikmesriik ühe või mitu pädevat asutust. Kõnealustel pädevatel asutustel on volitus:

- a) vaadata läbi ettevõtjate esitatud taotlused;
- b) anda autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks luba ning see peatada või tühistada;
- c) kuulutada teatav füüsiline isik sobimatuks ettevõtja veotegevuse juhtimiseks veokorraldajana;
- d) teostada nõutavaid kontrolle, et teha kindlaks, kas ettevõtja vastab artikliga 3 sätestatud nõuetele.

2. Pädevad asutused avaldavad kõik käesoleva määruse kohaselt nõutavad tingimused, kõik muud riiklikud sätted, huvitatud kandidaatide poolt järgitava korra ja vastavad selgitused.

Artikkel 11

Taotluste läbivaatamine ja registreerimine

1. Ettevõtjal, kes vastab artiklis 3 sätestatud nõuetele, lubatakse taotluse esitamise korral tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Pädev asutus teeb kindlaks, et taotluse esitanud ettevõtja vastab kõnealuses artiklis sätestatud nõuetele.

2. Pädev asutus kannab artiklis 16 osutatud riiklikku elektroonilisse registrisse artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktides a–d osutatud andmed tema poolt tegevusloa saanud ettevõtjate kohta.

3. Pädev asutus vaatab loataotluse läbi võimalikult lühikese tähtaja jooksul, mis ei või olla pikem kui 3 kuud alates kuupäevast, mil pädev asutus on kätte saanud kõik taotluse hindamiseks vajalikud dokumendid. Pädev asutus võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel seda tähtaega ühe kuu võrra pikendada.

4. Kuni 31. detsembrini 2012 kontrollib pädev asutus kahtluse korral ettevõtja hea maine hindamiseks, kas ametisse nimetatud veokorraldajat või veokorraldajaid ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

Alates 1. jaanuarist 2013 kontrollib pädev asutus ettevõtja hea maine hindamiseks artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktis f osutatud teabele tuginedes, kasutades turvalist otsejuurdepääsu riikliku registri asjaomase osa andmetele või esitades vastava taotluse, kas ametisse nimetatud veokorraldaja või veokorraldajad ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

▼ M3▼ B

5. Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba, teatavad selle väljastanud pädevale asutusele lõikes 2 osutatud andmete muudatustest 28 päeva või sellise lühema ajavahemiku jooksul, mille asukohaliikmesriik võib kindlaks määrata.

*Artikkel 12***Kontroll**▼ M3

1. Pädevad asutused jälgivad korrapäraselt, et nende poolt autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema lubatud ettevõtjad vastavad pidevalt käesoleva määruse artiklis 3 sätestatud nõuetele. Selleks teevad liikmesriigid kontrole, sealhulgas asjakohasel juhul kohapealseid kontrole asjaomase ettevõtja valdustes, keskendudes ettevõtjatele, kellele on määratud kõrgem riskiaste. Sel eesmärgil hõlmavad liikmesriigid riskiastme hindamise süsteemiga, mille nad on kehtestanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/22/EÜ⁽¹⁾ artikli 9 kohaselt, kõik käesoleva määruse artiklis 6 määratletud rikkumised.

▼ B

2. Kuni 31. detsembrini 2014 kontrollivad liikmesriigid vähemalt iga viie aasta tagant, kas kõnealused ettevõtjad vastavad artiklis 3 sätestatud nõuetele.

▼ M3▼ B

3. Kui komisjon seda nõuetekohaselt põhjendatud juhul ette näeb, kontrollib liikmesriik erikontrolli abil, kas ettevõtja täidab jätkuvalt autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise tingimusi. Liikmesriik teavitab seejärel komisjoni selliste kontrollide tulemustest ning võetud meetmetest, juhul kui liikmesriik täheldab, et ettevõtja ei vasta enam käesolevas määruses sätestatud nõuetele.

*Artikkel 13***Loa peatamise ja tühistamise kord**

1. Kui pädev asutus tuvastab ohu, et ettevõtja ei vasta enam artiklis 3 sätestatud nõuetele, teavitab ta sellest ettevõtjat. Kui pädev asutus tuvastab, et üks või mitu nõuet ei ole enam täidetud, võib ta anda ettevõtjale oma olukorra parandamiseks ühe järgmistest tähtaegadest:

- a) hea maine või ametialase pädevuse nõudele mittevastava veokorraldaja asendaja töölevõtmine ei tohi kesta üle kuue kuu, veokorraldaja surma või töövõimetuse korral on seda tähtaega võimalik kolme kuu võrra pikendada;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/22/EÜ, mis käsitleb määruste (EÜ) nr 561/2006 ja (EL) nr 165/2014 ning direktiivi 2002/15/EÜ rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaaldigussnormidega ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 88/599/EMÜ (ELT L 102, 11.4.2006, lk 35).

▼B

b) tähtaeg ei või ületada kuut kuud, kui ettevõtja peab oma olukorra parandamiseks näitama, et ta toimib stabiilselt ja tõhusalt;

▼M3

c) juhul kui finantssuutlikkuse nõue ei ole täidetud, ei tohi tähtaeg ületada kuut kuud, et näidata, et kõnealust nõuet täidetakse jälle pidevalt.

▼B

2. Pädev asutus võib enne igasuguse parandusmeetme võtmist nõuda ettevõtjalt, kelle luba oli peatatud või tühistatud, et ettevõtja veokorraldajad sooritaksid artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

3. Kui pädev asutus täheldab, et ettevõtja ei vasta enam ühele või mitmele artiklis 3 sätestatud nõudele, peatab või tühistab ta autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks antud loa hiljemalt käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tähtaegade möödudes.

*Artikkel 14***Veokorraldaja sobimatuks kuulutamine**

1. Kui veokorraldaja kaotab artikli 6 kohaselt oma hea maine, kuulutab pädev asutus veokorraldaja sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

▼M3

Pädev asutus ei taasta veokorraldaja head mainet enne ühe aasta möödumist alates hea maine kaotamise kuupäevast ega mingil juhul enne, kui veokorraldaja tõendab, et on läbinud vähemalt kolm kuud kestva asjakohase koolituse või teinud eksami käesoleva määruse I lisa I osas loetletud ainevaldkondades.

2. Juhul kui ja seni, kuni ei võeta parandusmeetmeid vastavalt asjakohastele riigisisestele sätetele ja käesoleva artikli lõikele 1, ei kehti sobimatuks kuulutatud veokorraldaja ametialase pädevuse tunnistus, millele on osutatud artikli 8 lõikes 8, mitte üheski liikmesriigis.

▼B*Artikkel 15***Pädevate asutuste otsused ja edasikaebamine**

1. Liikmesriikide pädevad asutused põhjendavad käesoleva määruse põhjal tehtud negatiivseid otsuseid, mis hõlmavad taotluse tagasilükkamist, olemasoleva loa peatamist või tühistamist või veokorraldaja tunnistamist tegevusalale sobimatuks.

Otsuste tegemisel võetakse arvesse ettevõtja või veokorraldajate poolt teistes liikmesriikides sooritatud rikkumiste kohta olemasolevat teavet, mis võib kahjustada ettevõtja head mainet, ning igasugust muud pädevale asutusele kättesaadavat teavet. Otsustes täpsustatakse loa tühistamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise korral võetavaid parandusmeetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjatel ja asjaomastel isikutel oleks lõikes 1 osutatud otsuste suhtes võimalus edasi kaevata vähemalt ühele sõltumatule ja erapooletule organile või kohtule.

▼B

IV PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ JA SELLE LIHTSUSTAMINE

*Artikkel 16***Riiklikud elektroonilised registrid**

1. Käesoleva määruse ja eelkõige selle artiklite 11 kuni 14 ja 26 rakendamiseks peab iga liikmesriik riiklikku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjate kohta, kellele tema määratud pädev asutus on andnud loa tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Registri andmeid töödeldakse selleks määratud ametiasutuse kontrolli all. Riiklikku elektroonilisse registrisse kantud asjakohastele andmetele on juurdepääs kõikidel vastava liikmesriigi pädevatel asutustel.

Komisjon võtab hiljemalt 31. detsembriks 2009 vastu otsuse riiklikku elektroonilisse registrisse alates selle loomise kuupäevast kantavate andmete miinimumnõuete kohta, et hõlbustada registrite omavahelist ühendamist tulevikus. Komisjon võib soovitada lisada lõikes 2 osutatud andmetele ka sõiduki registritunnused.

2. Riiklikud elektroonilised registrid sisaldavad vähemalt järgmisi andmeid:

- a) ettevõtja nimi ja õiguslik vorm;
- b) asukoha aadress;

▼M3

c) artiklis 3 sätestatud hea maine ja ametialase pädevuse nõuetele vastavate veokorraldajate nimed või vajaduse korral seadusliku esindaja nimi;

▼B

- d) loa liik, loaga hõlmatud sõidukite arv ja vajaduse korral ühenduse tegevusloa seerianumber ja vastavate kinnitatud koopiade numbrid;
- e) artikli 6 lõike 1 punktis b osutatud selliste raskete rikkumiste arv ja liik, millele on järgnenud süüdimõistev kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus kahe viimase aasta jooksul;
- f) ettevõtja veotegevuse juhtimiseks sobimatuks kuulutatud isikute nimed seniks, kuni nende hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3, ning kohaldatavad parandusmeetmed;

▼M3

- g) artikli 5 lõike 1 punkti g kohaselt ettevõtja käsutuses olevate sõidukite registreerimisnumbrid;
- h) eelmise kalendriaasta 31. detsembril ettevõtja juures töötanud inimeste arv, mis kantakse riiklikku registrisse hiljemalt iga aasta 31. märtsiks;
- i) ettevõtja riskiaste vastavalt direktiivi 2006/22/EÜ artikli 9 lõikele 1.

▼ M3

Esimese lõigu punktides a–d osutatud andmetele tagatakse avalikkuse juurdepääs kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Liikmesriigid võivad hoida esimese lõigu punktides e–i osutatud andmeid eraldi registrites. Sellisel juhul on kõikidel kõnealuse liikmesriigi pädevatel asutustel punktides e ja f osutatud andmetele otsene juurdepääs või need tehakse neile kättesaadavaks taotluse korral. Soovitud teave esitatakse viie tööpäeva jooksul pärast vastava taotluse kättesaamist.

Esimese lõigu punktides g, h ja i osutatud andmetele tagatakse maanteekontrollide käigus pädevate asutuste juurdepääs hiljemalt 12 kuud pärast lõike 6 kohaselt vastu võetud rakendusakti jõustumist, milles täpsustatakse funktsioone, mis võimaldavad pädevatele asutustele andmetele juurdepääsu teedel korraldatavate kontrollide käigus.

Muudele kui pädevatele asutustele tagatakse juurdepääs esimese lõigu punktides e–i osutatud andmetele ainult siis, kui neile asutustele on antud nõuetekohane volitus teostada järelevalvet ja määrata karistusi autoveosektoris ning kui nende ametnikel on vaikumiskohustus või neile kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus.

▼ B

3. Andmed ettevõtja kohta, kelle luba on peatatud või tühistatud, jäävad riiklikku elektroonilisse registrisse kaheks aastaks pärast loa peatamise või tühistamise lõppu ning seejärel andmed viivitamata kõrvaldatakse.

Andmed autoveo-ettevõtja ametialale sobimatuks kuulutatud isiku kohta jäävad riiklikusse elektroonilisse registrisse seniks, kuni selle isiku hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3. Pärast selliseid parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid kõrvaldatakse andmed registrist viivitamata.

Esimeses ja teises lõigus osutatud andmetes täpsustatakse loa tühistamise või peatamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise põhjuseid ning vajadusel nende meetmete kestust.

▼ M3

4. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, tagamaks et kõik andmed oleksid riiklikus elektroonilises registris ajakohastatud ja täpsed.

▼ B

5. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et riiklikud elektroonilised registrid oleksid omavahel ühendatud ja artiklis 18 osutatud riiklike kontaktpunktide kaudu ühenduse tasandil juurdepääsetavad. Juurdepääs riiklike kontaktpunktide kaudu ja omavaheline ühendatus tuleb tagada hiljemalt 31. detsembriks 2012 nii, et ükskõik mis liikmesriigi pädeval asutusel on võimalus kasutada kõikide liikmesriikide riiklike elektroonilisi registreid.

▼B

6. Komisjon võtab vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele ning esimest korda enne 31. detsembrist 2010 vastu lõike 5 rakendamisega seotud ühiseeskirjad, mis käsitlevad nt vahetatavate andmete vormingut, teiste liikmesriikide elektrooniliste registrite elektroonilise kasutamise tehnilist korda ja nende registrite koostalitlusvõime edendamist teiste asjakohaste andmebaasidega. Nimetatud ühiseeskirjades määratakse kindlaks, milline asutus vastutab andmetele juurdepääsu, nende edasise kasutamise ja pärast juurdepääsu toimuva andmete ajakohastamise eest ning kehtestatakse selleks eeskirjad andmete logisse salvestamise ja järelevalve kohta.

▼M3

Hiljemalt 14 kuud pärast direktiivi 2006/22/EÜ artikli 9 lõikes 1 osutatud riskiastme arvutamise ühtset valemit käsitleva rakendusakti vastuvõtmist võtab komisjon vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse funktsioone, mis võimaldavad pädevatele asutustele teedel korraldatavate kontrollide käigus juurdepääsu lõike 2 esimese lõigu punktides g, h ja i osutatud andmetele.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

▼B*Artikkel 17***Isikuandmete kaitse**

Direktiivi 95/46/EÜ kohaldamisel tagavad liikmesriigid eelkõige, et:

- a) igat isikut teavitatakse temaga seotud andmete registreerimisest või kavatsusest edastada need kolmandatele isikutele. Teave hõlmab andmete töötlemise eest vastutava asutuse nime, töödeldud andmete liiki ja töötlemise põhjuseid;
- b) igal isikul oleks õigus juurdepääsuks temaga seotud andmetele nende andmete töötlemise eest vastutava ametiasutuse juures. See õigus on tagatud piiranguteta, mõistliku aja tagant ja ilma liigsete viivituste ja kulutusteta taotleja jaoks;
- c) igal isikul oleks õigus nõuda, et temaga seotud puudulikud või ebatäpsed andmed parandataks, kustutatakse või blokeeritakse;
- d) igal isikul oleks õigus esitada mõjuvatel õiguslikel ja veenvatel põhjustel vastuväiteid temaga seotud andmete töötlemisele. Põhjustatud vastuseisu korral ei tohi neid andmeid enam töödelda;
- e) ettevõtjad vastavad võimaluse korral asjakohastele isikuandmete kaitse sätetele.

▼ **M3***Artikkel 18***Liikmesriikidevaheline halduskoostöö**

1. Liikmesriigid määravad riikliku kontaktpunkti, mis vastutab teabe vahetamise eest teiste liikmesriikidega seoses käesoleva määruse kohaldamisega. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende riikliku kontaktpunkti nime ja aadressi hiljemalt 4. detsembril 2011. Komisjon koostab kõikide kontaktpunktide nimekirja ja edastab selle liikmesriikidele.

2. Liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd ning annavad kiiresti üksteisele vastastikust abi ja kogu asjakohast teavet, et hõlbustada käesoleva määruse rakendamist ja täitmise tagamist.

3. Liikmesriikide pädevad asutused vahetavad teavet artikli 6 lõikes 2 osutatud rasketes rikkumistes süüdimõistmiste ning nende eest määratud karistuste kohta. Liikmesriik, kes saab teate artikli 6 lõikes 2 osutatud raske rikkumise kohta, millele on järgnenud süüdimõistev kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus teises liikmesriigis kahe eelneva aasta jooksul, kannab selle rikkumise oma riiklikusse elektroonilisse registrisse.

4. Liikmesriigid vastavad teiste liikmesriikide kõikide pädevate asutuste teabenõuetele ning teevad kontrollid, inspekteerimisi ja uurimisi seoses artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud nõude täitmisega nende territooriumil asutatud autoveo-ettevõtjate poolt. Sellised teabenõuded võivad hõlmata juurdepääsu dokumentidele, mis on vajalikud, et tõendada artiklis 5 sätestatud tingimuste täitmist. Liikmesriikide pädevate asutuste teabenõuded peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud. Selleks peavad teabenõuded sisaldama usaldusväärseid tõendeid artikli 3 lõike 1 punkti a võimaliku rikkumise kohta, nimetama nõude eesmärgi ja täpsustama piisavalt üksikasjalikult, millist teavet ja dokumente taotletakse.

5. Liikmesriigid esitavad teiste liikmesriikide poolt lõike 4 kohaselt taotletud teabe 30 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest. Liikmesriigid võivad omavahel kokku leppida lühema ajavahemiku.

6. Kui teabenõude saanud liikmesriik leiab, et see ei ole piisavalt põhjendatud, teatab ta sellest teabenõude esitanud liikmesriigile kümne tööpäeva jooksul alates teabenõude saamisest. Teabenõude esitanud liikmesriik peab seda täiendavalt põhjendama. Kui teabenõude esitanud liikmesriik ei suuda seda täiendavalt põhjendada, võib teabenõude saanud liikmesriik taotluse tagasi lükata.

7. Kui teabenõude täitmine või kontrollide, inspekteerimiste või uurimiste tegemine on keeruline, teatab asjaomane teabenõude saanud liikmesriik sellest koos põhjendustega teabenõude esitanud liikmesriigile kümne tööpäeva jooksul alates teabenõude saamisest. Asjaomased liikmesriigid peavad omavahel aru, et leida igale tõstatatud probleemile lahendus. Kui teabenõude esitanud liikmesriigile esitatakse teave pidevalt hilinemisega, antakse sellest teada komisjonile, kes võtab vajalikke meetmeid.

▼ **M3**

8. Lõikes 3 osutatud teabevahetus toimub sõnumite vahetamise süsteemi Euroopa autoveo-ettevõtjate registri (ERRU) kaudu, mis loodi komisjoni määrusega (EL) nr 1213/2010 ⁽¹⁾. Lõigetes 4–7 sätestatud halduskoostöö ja vastastikuse abi osutamine liikmesriikide pädevate asutuste vahel toimub siseturu infosüsteemi kaudu, mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2012 ⁽²⁾. Selleks võib iga liikmesriik määrata pädeva asutusena lõikes 1 osutatud kontaktpunkti, millest teatab komisjonile siseturu infosüsteemi kaudu.

9. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas käesoleva artikliga neile edastatud teavet kasutatakse üksnes küsimus(t)es, mille jaoks seda taotleti. Isikuandmete igasugune töötlemine peab toimuma üksnes käesoleva määruse järgimise eesmärgil ning toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679 ⁽³⁾.

10. Vastastikust halduskoostööd tehakse ja haldusabi antakse tasuta.

11. Teabenõue ei takista pädevaid asutusi võtmast asjakohase riigisisese või liidu õiguse sätete kohaselt meetmeid, et uurida ja ennetada käesoleva määruse väidetavaid rikkumisi.

▼ **B**

V PEATÜKK

TÕENDITE JA MUUDE DOKUMENTIDE VASTASTIKUNE TUNNUSTAMINE

*Artikkel 19***Head mainet käsitlevad tõendid ja muud dokumendid**

1. Ilma et see piiraks artikli 11 lõike 4 kohaldamist, käsitleb asukohaliikmesriik autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel hea maine piisava tõendina väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi pädev kohtu- või haldusasutus.

⁽¹⁾ Komisjoni 16. detsembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1213/2010, millega kehtestatakse autoveo-ettevõtjate riiklike elektrooniliste registrite omavahelist ühendamist käsitlevad ühiseeskirjad (ELT L 335, 18.12.2010, lk 21).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2008/49/EÜ (IMI määrus) (ELT L 316, 14.11.2012, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

▼B

2. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimeetatud riik käsitlema piisava kinnitusena teiste liikmesriikide kodanike puhul tõendit, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädev kohtu- või haldus-asutus, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

3. Juhul kui liikmesriik või liikmesriigid, kus veokorraldaja või muu asjakohane isik eelnevalt asus, ei väljasta lõikes 1 osutatud dokumenti või lõikes 2 osutatud tõendit, võib selle dokumendi või tõendi asendada vande all antud töotusega või selle puudumisel ausõnalise avaldusega, mille veokorraldaja või muu asjakohane isik annab veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi kohtuorgani või haldusasutuse või vajaduse korral notari ees. Selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande all antud töotuse või ausõnalise avalduse autentsust.

4. Lõikes 1 osutatud dokumenti ega lõikes 2 osutatud tõendit ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 3 kohaselt antud töotuse ja avalduse suhtes.

*Artikkel 20***Finantssuutlikkuse tõendid**

Kui liikmesriik kehtestab lisaks artiklis 7 esitatud tingimustele oma kodanike suhtes teatavad finantssuutlikkuse tingimused, peab see liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike suhtes piisavaks tõendit, mille veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädevad asutused on välja andnud, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

*Artikkel 21***Ametialase pädevuse tunnistused**

1. Liikmesriigid tunnustavad ametialase pädevuse piisava tõendina III lisas esitatud vormile vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud selleks nõuetekohaselt volitatud pädevad asutused või organid.

2. Enne 4. detsembrist 2011 kehtinud sätete kohaselt enne nimetatud kuupäeva välja antud ametialase pädevuse tunnistusi käsitletakse samaväärsena III lisas esitatud näidisvormiga ja neid tunnustatakse ametialase pädevuse tõendina kõikides liikmesriikides. Liikmesriigid võivad nõuda, et üksnes riigisisel vedudel kehtivate ametialase pädevuse tunnistuste omanikud sooritaksid täielikult või osaliselt artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

▼BVI PEATÜKK
LÕPPSÄTTED*Artikkel 22***Karistused**

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik. Liikmesriigid tagavad, et kõiki selliseid meetmeid kohaldatakse ettevõtjate suhtes ilma neid kodakondsuse või asukoha alusel diskrimineerimata.

2. Lõikes 1 osutatud karistused hõlmavad eelkõige veo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa peatamist, loa tühistamist ja kahtlusaluse veokorraldaja tegevusalale sobimatuks tunnistamist.

*Artikkel 23***Üleminekusätted**

Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba enne 4. detsembril 2009, viivad end käesoleva määruse sätetega vastavusse hiljemalt 4. detsembriks 2011.

▼M3

Erandina artikli 1 lõikest 2 vabastatakse kuni 21. maini 2022 käesoleva määruse sätete kohaldamisest kaupade autoveo-ettevõtjad, kes kasutavad rahvusvahelistel vedudel üksnes mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni, välja arvatud juhul, kui asukohaliikmesriigi õigusega ei ole ette nähtud teisiti.

Erandina artikli 16 lõikest 2 kohaldatakse nõuet lisada ettevõtjate riskiaste riiklikesse elektroonilistesse registritesse 14 kuu möödumisel direktiivi 2006/22/EÜ artikli 9 lõikes 1 osutatud ühtse riskiastme arvutamise valemist käsitleva rakendusakti jõustumisest.

*Artikkel 24a***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 8 lõikes 9 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 20. augustist 2020.

▼ M3

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 8 lõikes 9 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes ⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 8 lõike 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

▼ B*Artikkel 25***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) ⁽²⁾ artikli 18 lõike 1 alusel loodud komitee.

▼ M3

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ⁽³⁾ artiklit 4.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

▼ B*Artikkel 26***▼ M3****Aruandlus ja läbivaatamine****▼ B**

1. Liikmesriigid koostavad iga kahe aasta järel pädevate asutuste tegevusaruande ja edastavad selle komisjonile. See aruanne sisaldab:

a) sektori ülevaadet hea maine, finantsolukorra ja ametialase pädevuse osas;

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamislõpetuste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

▼ M3

b) käesoleva määruse kohaselt välja antud, peatatud või kehtetuks tunnistatud lubade arvu liikide ja aastate kaupa, tegevusalale sobimatuks tunnistamiste arvu ning kõnealuste otsuste põhjuseid. Aruanded, mis on seotud ajavahemikuga pärast 21. maid 2022 sisaldavad ka järgmiste elementide jaotust:

- i) sõitjate autoveo-ettevõtjad;
- ii) kaupade autoveo-ettevõtjad, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni, ning
- iii) kõik muud kaupade autoveo-ettevõtjad;

▼ B

- c) igal aastal välja antud ametialase pädevuse tunnistuste arvu;
- d) põhilist statistikat riiklike elektrooniliste registrite ja nende kasutamise kohta pädevate asutuste poolt ning
- e) ülevaadet teiste liikmesriikidega vahetatud teabe kohta vastavalt artikli 18 lõikele 2, mis hõlmab eelkõige teise liikmesriigi poolt teatatud rikkumiste arvu aasta kohta ja saadud vastuseid, ning vastavalt artikli 18 lõikele 3 tehtud päringute ja saadud vastuste arvu aasta kohta.

2. Komisjon esitab lõikes 1 osutatud aruannete põhjal iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise kohta. Aruanne peab eelkõige sisaldama hinnangut liikmesriikidevahelise teabevahetuse kulgemise kohta ning ülevaadet riiklike registrite toimimisest ja neis sisalduvatest andmetest. Aruanne avaldatakse samal ajal kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autoveidusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist)⁽¹⁾ artiklis 17 osutatud aruanne.

▼ M3

3. Igal teisel aastal annavad liikmesriigid komisjonile aru nende poolt artikli 18 lõigete 4–9 kohaselt esitatud teabenõuetest, teistelt liikmesriikidelt saadud vastustest ja meetmetest, mida nad on saadud teabe alusel võtnud.

4. Komisjon esitab lõike 3 alusel kogutud teabele ja täiendavatele tõenditele tuginedes hiljemalt 21. augustiks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule üksikasjaliku aruande, mis käsitleb liikmesriikide halduskoostöö ulatust, kõiki sellega seonduvaid võimalikke puudusi ja võimalikke viise, kuidas koostööd parandada. Selle aruande alusel hindab komisjon, kas on vaja teha ettepanekuid täiendavate meetmete kohta.

5. Komisjon hindab käesoleva määruse rakendamist hiljemalt 21. augustiks 2023 ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

▼M3

6. Pärast lõikes 5 osutatud aruande esitamist analüüsib komisjon korrapäraselt käesolevat määrust ning esitab selle tulemuste aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

7. Asjakohasel juhul lisatakse lõigetes 5 ja 6 osutatud aruannetele asjaomased seadusandlikud ettepanekud.

▼B*Artikkel 27***Pädevate asutuste loetelu**

Iga liikmesriik edastab komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 loetelu pädevatest asutustest, kelle liikmesriik on määranud autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise lubamiseks, ning loetelu volitatud asutustest ja organitest, kes vastutavad artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamite korraldamise ja tunnistuste väljastamise eest. Komisjon avaldab kogu ühenduse kõnealuste pädevate asutuste ja organite konsolideeritud loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 28***Riiklikest meetmetest teavitamine**

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva määrusega reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud õigus- ja haldusnormide teksti 30 päeva jooksul pärast nende vastuvõtmist ning esmakordselt hiljemalt 4. detsembril 2011.

*Artikkel 29***Kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 96/26/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 30***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

I LISA

I. ARTIKLIS 8 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU

Liikmesriigid peavad ametialase pädevuse tunnustamisel vastavalt kaupade autoveo ja sõitjate autoveo puhul arvesse võtma vähemalt käesolevas loetelus osutatud ainevaldkondi. Kaupade autoveo-ettevõtja või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel peab olema kõnealustes ainevaldkondades veoettevõtja tegevuse juhtimiseks vajalik teadmiste tase ja praktiline sobivus.

Allpool esitatud minimaalne teadmiste tase ei või olla madalam otsuse 85/368/EMÜ⁽¹⁾ lisas sätestatud koolitustasemete struktuuri 3. tasemest, nimelt teadmiste tasemest, mis on saavutatud kohustusliku hariduse käigus saadud väljaõppega, millele lisandub kutseõpe ja täiendav tehniline väljaõpe või keskastme tehniline väljaõpe.

A. Tsiviilõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

- olema tuttav autovedude puhul kasutatavate põhiliste lepinguliikidega ning nendest tulenevate õiguste ja kohustustega;
- suutma pidada läbirääkimisi õiguslikult kehtiva veolepingu üle, eelkõige veotingimuste osas;

seoses kaupade autoveoga

- olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist kauba kaotamise või rikkumise eest veo ajal või kohaletoimetamise hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepinguliste kohustustele;
- olema tuttav rahvusvahelisest kaupade autoveolepingu konventsioonist (CMR) tulenevate eeskirjade ja kohustustega;

seoses sõitjate autoveoga

- olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist sõitjatele veo ajal toimunud avariist põhjustatud vigastuste või nende pagasi rikkumise eest või hüvitist hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepinguliste kohustustele.

B. Äriõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

- olema tuttav vedudes osalemise tingimuste ja formaalsustega, autoveo-ettevõtjatele pandud üldkohustustega (registreerimine, arvepidamine jne) ning pankroti tagajärgedega;
- omama asjakohaseid teadmisi äriühingute eri liikide ning nende loomist ja tegutsemist reguleerivate eeskirjade kohta.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. juuli 1985. aasta otsus 85/368/EMÜ Euroopa Ühenduse liikmesriikide kutsekvalifikatsioonide võrreldavuse kohta (EÜT L 199, 31.7.1985, lk 56).

▼B**C. Sotsiaaloõigus**

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. autovedudega seotud sotsiaalinstiitutsioonide (ametiühingud, tööõnukogud, usaldusisikud, tööinspektorid jne) ülesannete ja tegevusega;
2. tööandjate sotsiaalkindlustusalaste kohustustega;
3. autoveo-ettevõtjate palgatud töötajate eri kategooriate töölepinguid reguleerivate eeskirjadega (lepingu vorm, osapoolte kohustused, töötingimused ja -aeg, tasuline puhkus, töötasu, lepingu rikkumine jne);
4. sõiduaja, puhke- ja tööaja valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige määruse (EMÜ) nr 3821/85, määruse (EÜ) nr 561/2006, direktiivi 2002/15/EÜ ⁽¹⁾ ja direktiivi 2006/22/EÜ sätetega ning kõnealuste määruste kohaldamise praktiliste meetmetega, ning
5. juhtide alus- ja jätkuõppe valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige direktiivist 2003/59/EÜ ⁽²⁾ tulenevate eeskirjadega.

D. Maksuõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisi valdkondi reguleerivate eeskirjadega:

1. veeteenuste käibemaks;
2. mootorsõidukimaks;
3. kaupade autoveos kasutatavate teatavate sõidukite maksud ning tee- ja infrastruktuuri kasutamise maksud;
4. tulumaks.

E. Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav tšekkide, vekslite, võlakirjade, krediitkaartide ja muude makseviiside kasutamisega seotud seaduste ja tavadega;
2. olema tuttav mitmesugust liiki krediidiga (pangalaen, dokumentaalkrediit, hoiuste tagamine, hüpoteegid, liising, rentimine, faktooring jne) ning nendest tulenevate maksude ja kohustustega;
3. tundma bilansi ning oskama seda koostada ja tõlgendada;
4. suutma lugeda ja tõlgendada kasumiaruannet;
5. oskama hinnata ettevõtja tasuvust ja finantsseisundit eelkõige finantsnäitajate alusel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

▼B

6. olema võimeline koostama eelarvet;
7. olema tuttav ettevõtja kuluelementidega (püsi- ja muutuvkulud, käibekapital, amortisatsioon jne) ning suutma arvestada kulusid sõiduki, kilomeetri, reisi või tonni kohta;
8. suutma koostada kõiki ettevõtja töötajaid hõlmavat organisatsioonilise struktuuri skeemi ja tööplaane;
9. olema tuttav turundus-, reklaami- ja suhtekorralduspõhimõtete, sh veeteenuste müügi edendamisega, ning kliendiregistrite koostamisega jms;
10. olema tuttav autovedudega seotud eri kindlustusliikidega (vastutuskindlustus, õnnetusjuhtumi-/elukindlustus, kahjukindlustus ja pagasikindlustus) ning nendest tulenevate tagatiste ja kohustustega;
11. olema tuttav elektroonilise andmeedastuse kohaldamisega autovedude alal;

seoses kaupade autoveoga
12. oskama kohaldada kaupade autoveoteenuste hindamiseeskirju ning tundma Incotermi tarneklauslite tähendust ja mõju;
13. olema tuttav veonduse lisateenuste eri kategooriatega ning nende osatähtsuse, funktsioonide ja vajaduse korral staatusega;

seoses sõitjate autoveoga
14. oskama kohaldada sõitjate autoveo avalik-õiguslikus ja erasektoris tariife ja hindu reguleerivaid eeskirju;
15. oskama kohaldada sõitjate autoveoteenuste hindamiseeskirju.

F. Turulepääs

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. rendi või tasu eest toimuvat autovedu, tööstussõidukite rentimist ja alltöövõttu, eelkõige tegevusala ametlikku korraldust, tegevusalale lubamist, ühendusesiseste ja -väliste autovedude tegevuslube ning kontrolli ja karistus käsitlevate eeskirjadega;
2. autoveo-ettevõtja asutamiseeskirjadega;
3. mitmesuguste autoveoteenuste osutamiseks vajalike dokumentidega ja suutma kehtestada kontrollimenetlust tagamaks, et iga vedu, eelkõige sõidukit, juhti, kaupu ja pagasit käsitlevaid dokumente hoitakse nii sõidukis kui ka ettevõtja ruumides;

seoses kaupade autoveoga
4. kaupade autoveoteenuste turu korraldusega, eelkõige lasti käsitlemise ja logistikaeeskirjadega;
5. piiriformaalsustega, T-dokumentide ja TIR-märkmike osatähtsuse ja kohaldamisalaga ning nende kasutamisest tulenevate kohustuste ja vastutusega;

▼B

seoses sõitjate autoveoga

6. sõitjate autoveo turu korralduse eeskirjadega;
7. sõitjate autoveo teenuste kehtestamise eeskirjadega ja veokavade koostamisega.

G. Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav liikmesriikide sõidukite kaalu ja mõõtmeid reguleerivate eeskirjadega ning korraga, mida tuleb järgida ebaharilike lastide puhul, kui on tegemist erandiga eeskirjadest;
2. olema suuteline valima sõidukeid ja nende komponente (šassiid, mootor, käiguvahetussüsteem, pidurisüsteem jne) vastavalt ettevõtja vajadustele;
3. olema tuttav formaalsustega, mis on seotud kõnealuste sõidukite tüübi-kinnituse, registreerimise ja tehnöülevaatusega;
4. saama aru, missuguseid meetmeid on vaja võtta, et vähendada müra ja võidelda mootorsõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vastu;
5. olema suuteline koostama sõidukite ja nende seadmete perioodilise hoolduse kavu;

seoses kaupade autoveoga

6. olema tuttav veoste käitlemis- ja laadimisseadmete eri liikidega (järelhaagised, konteinerid, alused jne) ning võimeline kehtestama kaupade peale- ja mahalaadimise korda ning välja andma sellekohaseid juhiseid (lasti jagamine, vurnastamine, paigutamine, kiiludega kinnitamine jne);
7. olema tuttav mitmesuguste kombineeritud veo meetodite, näiteks haagistega ühendvedude ja ro-ro -tüüpi vedudega;
8. olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud ohtlike kaupade ja jäätmete veoeskirjadest, eelkõige direktiivist 2008/68/EÜ ⁽¹⁾ ja määrusest (EÜ) nr 1013/2006 ⁽²⁾ tulenevate eeskirjade täitmiseks;
9. olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud kergesti riknevate toiduainete veoeskirjade, eelkõige kiiresti riknevate toiduainete rahvusvahelise veo ning selleks kasutatavate eriveokite alasest kokkuleppest (ATP) tulenevate eeskirjade täitmiseks;
10. olema suuteline rakendama elusloomade veoeskirjade täitmiseks ette nähtud korda.

H. Liiklusohutus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. teadma, missugust kvalifikatsiooni nõutakse juhtidelt (juhiluba, arstid, töendid, kõlblikkustunnistused jne);

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäämesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

▼B

2. olema suuteline võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et juhid järgivad eri liikmesriikides kehtivaid liikluseeskirju, keelde ja piiranguid (kiirusepiirangud, sõidu eesõigused, seisu- ja parkimispiirangud, tulede kasutamine, liiklusmärgid jne);
3. olema suuteline koostama juhtidele juhiseid, kuidas kontrollida sõidukite, seadmete ja lasti seisundiga seotud ohutusnõuete täitmist ning võtta ennetusabinõusid;
4. olema suuteline kehtestama õnnetusjuhtumi korral järgitavat korda ja rakendama asjakohaseid menetlusi, et vältida õnnetusjuhtumite või raskete liiklussüütegude kordumist;
5. oskama rakendada korda kauba turvaliseks kinnitamiseks ja teadma vastavaid tehnikaid;

seoses sõitjate autoveoga
6. omama algteadmisi liikmesriikide teedevõrgu kohta.

II. EKSAMI KORRALDAMINE

1. Liikmesriigid korraldavad kohustusliku kirjaliku eksami, millele lisaks võidakse korraldada suuline eksam, et teha kindlaks, kas autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel on piisav teadmiste tase I osas loetletud ainevaldkondades, eelkõige oskus kasutada kõnealuste valdkondadega seotud vahendeid ja tehnikat ning täita vastavaid juhtimis- ja koordineerimisülesandeid.
 - a) Kohustuslik kirjalik eksam koosneb kahest testist:
 - i) kirjalikud küsimused kas valikvastustega küsimuste (igal küsimusel on neli võimalikku vastust), otseseid vastuseid nõudvate küsimuste või nimetatud kahe süsteemi kombinatsiooni vormis,
 - ii) kirjalikud ülesanded/juhtumi lahendamine.

Kummagi testi miinimumkestus on kaks tundi;
 - b) Kui korraldatakse suuline eksam, võivad liikmesriigid seada tingimuseks, et osaleja on edukalt sooritanud kirjaliku eksami.
2. Kui liikmesriigid korraldavad ka suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi kolme testi puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 25 % ja maksimaalselt 40 %.

Kui liikmesriigid korraldavad ainult suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi testide puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 40 % ja maksimaalselt 60 %.
3. Taotlejad peavad saama kõigi testide eest keskmiselt vähemalt 60 % kogupunktidest, saades üksiktesti eest vähemalt 50 % võimalikust punktide arvust. Liikmesriik võib vähendada kõnealust piirmäära 50 %-lt 40 %-ni ainult ühe testi puhul.

▼B

II LISA

Ametialase pädevuse tunnistuse turvamärgised

Tunnistusel peab olema vähemalt kaks järgmist turvamärgist:

- hologramm;
- UV-valguses nähtavad kiud paberis;
- vähemalt üks mikrotrükk rida (nähtav üksnes suurendusklaasiga, ei ole foto-koopiamasinaga paljundatud);
- puudutades tuntavad märgid, sümbolid või muustrid;
- topeltnumeratsioon: seerianumber ja väljaandmisnumber;
- turvamärgistega taustatrükk, millel on peentest joontest giljošmuster ja iiris-trükk.

▼B*III LISA***Ametialase pädevuse tunnistuse näidis****EUROOPA ÜHENDUS****▼M1**

(Pantone 467 tugevat beeži või sellele värvile võimalikult sarnast värvi – A4 formaadiga tselluloospaber (100 g/m² või rohkem))

▼B

(Tekst on tunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Asjaomase liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾ Volitatud asutuse või organi nimetus ⁽²⁾

**KAUPADE/SÕITJATE AUTOVEO AMETIALASE PÄDEVUSE
TUNNISTUS ⁽³⁾**

Nr

Käesolevaga kinnitab

et ⁽⁴⁾

sündinud (sünniaeg) (sünnikoht)

on sooritanud edukalt eksamid (aasta: „, õppeperiood: „), ⁽⁵⁾ mis on korraldatud kaupade/sõitjate ⁽³⁾ autoveo ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) ⁽⁶⁾.

Käesolev tunnistus on piisav tõend ametialase pädevuse kohta, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1071/2009 artiklis 21.

Välja antud (koht) (kuupäev) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: (B) Belgia, (BG) Bulgaaria, (CZ) Tšehhi Vabariik, (DK) Taani, (D) Saksamaa, (EST) Eesti, (IRL) Iirimaa, (GR) Kreeka, (E) Hispaania, (F) Prantsusmaa, (HR) Horvaatia, (I) Itaalia, (CY) Küpros, (LV) Läti, (LT) Leedu, (L) Luksemburg, (H) Ungari, (MT) Malta, (NL) Madalmaad, (A) Austria, (PL) Poola, (P) Portugal, (RO) Rumeenia, (SLO) Sloveenia, (SK) Slovakkia, (FIN) Soome, (S) Rootsi, (UK) Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Asutus või organ, mille Euroopa Ühenduse liikmesriik on eelnevalt määranud tunnistuse väljaandmiseks.

⁽³⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽⁴⁾ Perekonnanimi ja esnimed; sünnikoht ja -aeg.

⁽⁵⁾ Eksami täpne nimetus.

⁽⁶⁾ ELT L 300, 14.11.2009, lk 51.

⁽⁷⁾ Tunnistuse väljaastanud volitatud asutuse või organi tempel ja allkiri.

▼ B*IV LISA***▼ M3****Artikli 6 lõikes 2 osutatud kõige raskemad rikkumised****▼ B**

1. a) 6-päevase või 14-päevase maksimaalse sõiduaja ületamine 25 % võrra või rohkem;

▼ M3

- b) maksimaalse igapäevase sõiduaja ületamine igapäevase tööperioodi jooksul 50 % võrra või rohkem.
2. Sõidumeeriku ja/või kiiruspiiriku puudumine või pettust võimaldava seadme olemasolu sõidukis ja/või sellise pettust võimaldava seadme kasutamine, millega on võimalik muuta sõidumeeriku ja/või kiiruspiiriku andmeid, või salvestuslehtede või sõidumeerikult ja/või juhikaardilt allalaetud andmete võltsimine.

▼ B

3. Sõitmine tehnõilevaatuse tõendita, kui selline dokument on nõutav ühenduse õiguse alusel, ja/või sõitmine väga tõsise puudusega muu hulgas pidurisüsteemis, roolihoovastikus, ratastes/rehvides, vedrustuses või šassiis, mis kujutab sellist vahetut ohtu liiklusohutusele, mis viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
4. Selliste ohtlike kaupade vedu, mille vedamine on keelatud, või ohtlike kaupade vedu keelatud või heakskiitmata kaitsemahutites või selliseid kaupu sõidukis ohtlike kaupadena tuvastamata ning seega inimelusid või keskkonda sellisel määral ohustades, et see viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
5. Sõitjate või kaupade vedu ilma kehtivat juhiluba omamata või ettevõtja poolt, kellel ei ole kehtivat ühenduse tegevusluba.
6. Juhi poolt juhikaardi kasutamine, mis on võltsitud, mis ei ole tema oma või mis on saadud valeandmete ja/või võltsitud dokumentide alusel.
7. Kaupade vedu, mille käigus sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on üle 12 tonni, ületatakse maksimaalset lubatud täismassi 20 % võrra või rohkem, ja sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on kuni 12 tonni, ületatakse seda 25 % võrra või rohkem.